

Aleg. 5.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z przedłożeniem petycji gminy miasta Przemyśla o zezwolenie na pobór opłat od przedstawień teatralnych i innych widowisk publicznych w celu uposażenia domu przytułku i pracy, ufundowanego ku uczczeniu czterdziestoletniej rocznicy wstąpienia na tron Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości!

Wysoki Sejmie!

Rada gminna miasta Przemyśla postanowiła uchwałą swą z d. 22. grudnia 1887 do l. 16774 ku uczczeniu czterdziestoletniej rocznicy panowania Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości, Franciszka Józefa I., wybudowanie domu ubogich, czyli domu przytułku i pracy dla 30 ubogich i otwarcie tego zakładu w dniu 2-gim grudnia 1888.

W wykonaniu tej uchwały wybudowany został rzeczywiście ten dom głównie kosztem ofiarności publicznej, gdyż gmina miasta Przemyśla dostarczyła tylko placu pod budowę i kamienia na fundamenta z własnych kamieniołomów. Koszta budowy tej wynosiły 9.569 zł. 52 ct. w. a., a z doliczeniem kosztów wewnętrznego urządzenia, sprzętów, bielizny itp. przeszło 11.000 zł. w. a.

W dniu 2. grudnia 1888 nastąpiło otwarcie i poświęcenie zakładu, a w dniu 11. kwietnia 1889 uchwaliła Rada miasta Przemyśla statut dla zakładu, którego główne postanowienia są:

Zakład zostaje pod zwierzchnim zarządem dyrekcji, złożonej z burmistrza miasta, dyrektora zakładu, wybieranego co rok przez Radę miejską i z lekarza miejskiego, wewnętrzny zaś zarząd i nadzór nad umieszczonymi w zakładzie ubogimi sprawować mają siostry zakonnice, które starać się będą o stosowne dla ubogich pożywienie, pielęgnowanie kalek i zatrudnienie ubogich odpowiednią pracą;

przeznaczeniem zakładu jest umieszczanie osób ubogich, które bądź z powodu podeszłego wieku, bądź z powodu ułomności nie są zdolne do zapracowania na swoje utrzymanie. Liczba tych ubogich wynosić ma osób 30.

Uchwałą z dnia 11. paźdz. 1888 obmyśliła Rada miasta Przemyśla następujące uposażenie dla powyższego domu przytułku i pracy, mianowicie:

1. z dochodów gminnych co roku zł. 1.000 w. a.;
 2. wszelkie noworoczne datki od chrześcian pochodzące,
 3. składki i dary na cel powyższy składane i zbierane;
 4. opłaty od przedstawień dramatycznych, koncertów, sztuk konnych i innego rodzaju widowisk publicznych, w wysokości 5% od dochodu surowego pobierać się mające;
 5. taksy od muzyk opłacane;
 6. wszelkie kary policyjne przez chrześcian uiszczane i inne, które wedle ustaw dotyczących do funduszu ubogich wpływać mają;
 7. możliwe zapisy, względnie odsetki od zapisów poczynionych;
 8. dochody funduszu jałmużny dziennej w miarę, jak będą uwolnione,
- przyczem postanowiono, iż z dochodów z opłat w ustępie 4-tym poszczególnionych, wpływać mają $\frac{2}{3}$ na utrzymanie ubogich w domu przytułku i pracy umieszczonych, zaś $\frac{1}{3}$ na subwencye do funduszu ubogich izraelitów.

Uchwała w przedmiocie poboru opłat od przedstawień dramatycznych i innych widowisk publicznych wymaga wyższego zatwierdzenia, gmina miasta Przemyśla przeto wniosła za pośrednictwem Wydziału krajowego petycję do Wysokiego Sejmu krajowego, popartą przez Radę powiatową przemyską w myśl uchwały z dnia 29. listopada 1889, prosząc o wydanie ustawy krajowej, zezwalającej na pobór powyższych opłat.

Wydział krajowy był zdania, iż do nadania gminie miasta Przemyśla poboru opłat od przedstawień dramatycznych i innych widowisk publicznych, nie zachodzi potrzeba osobnej ustawy krajowej, lecz po myśli ostatniego ustępu §. 87. ustawy z dnia 12. marca 1889 Nr. 24. dz. u. k. dostatecznem jest zezwolenie Wydziału krajowego, udzielone za zgodą c. k. Namiestnictwa; odezwą więc z d. 24. września 1890 l. 33.457 przesłał Wydział krajowy petycję wzmiarkowaną gminy miasta Przemyśla c. k. Namiestnictwu, oświadczając ze swej strony, iż przeciw żądaniu tą petycją objętemu, nie ma nic do zarzucenia.

Atoli c. k. Namiestnictwo odezwą swą z d. 9. października 1890 l. 72.541 objawiło swą opinię, iż w niniejszej sprawie potrzebną jest ustawa krajowa po myśli pierwszego ustępu §. 87. ust. z d. 13. marca 1889 Nr. 24. dz. u. kr.

Wobec tego oświadczenia się c. k. Namiestnictwa, Wydział krajowy z uwagi na wzniesłe pobudki, które powyższą fundacyę domu przytułku i pracy w Przemyślu do życia powołały i na cel humanitarny, jakiemu fundacya ta poświęconą została, z uwagi nadto, że budżet gminy miasta Przemyśla jest bardzo znacznymi wydatkami obciążony, a mimo to do utrzymania ubogich w domu przytułku i pracy kwotą zł. 1.000 a. w. rokrocznie się przyczynia, sądzi, że należy gminie miasta Przemyśla dozwolnić żądanego zasiłku na ten cel wspomniany przez udzielenie jej prawa poboru opłat od przedstawień dramatycznych, koncertów, sztuk konnych i innych widowisk publicznych do wysokości pięciu procentów dochodu surowego.

Sprawozdaniem swem przeto z dnia 23. października 1890 do l. 44.034 przedłożył Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi już na poprzedniej sesyi projekt ustawy, mający uczynić zadość petycyi gminy miasta Przemyśla, wszelako petycyja ta przydzielona komisji gminnej, nie została przez tę komisję załatwiona.

Gdy gmina miasta Przemyśla obecnie prosi o wznowienie pomienionej petycyi, Wydział krajowy popierając takową wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy /.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

Lwów dnia 1. września 1891.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:
Dr. J. Wereszczyński
Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiocie nadania gminie miasta Przemyśla prawa pobierania opłat od przedstawień dramatycznych i innych widowisk publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam :

§. 1.

Gminie miasta Przemyśla nadaje się prawo do nakładania i pobierania opłat od przedstawień dramatycznych, koncertów, sztuk konnych i innych widowisk publicznych, do wysokości pięciu procentów dochodu surowego.

§. 2.

Fundusz z tych opłat uzyskany, obracany być ma rokrocznie w dwóch trzecich częściach na uposażenie domu przytułku i pracy, założonego ku uczczeniu czterdziestoletniej rocznicy panowania Najjaśniejszego Cesarza i Króla Franciszka Józefa I., zaś w jednej trzeciej części na subwencye dla funduszu ubogich izraelitów gminy miasta Przemyśla.

§. 3.

Prawo poboru opłat powyższych udziela się na tak długo, dopóki istnieje będzie fundacya domu przytułku i pracy, w §. 2. określona.

§. 4.

Bliższe szczegóły co do sposobu poboru tych opłat lub uwolnienia od takowych, określi uchwała Rady miasta, która przedłożoną być winna Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 5.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

